

عنوان مقاله:

بررسی انواع پیشگیری وضعی در حقوق کیفری ایران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی، فقه و حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

الهام شادی نژاد - کارآموز وکالت مرکز وکلای قوه قضاییه، مرکز فارس

خلاصه مقاله:

پیشگیری وضعی، نوعی از پیشگیری غیرکیفری یا کنشی است که تاکید بر وضعیت و موقعیت، زمان و مکان وقوع جرم دارد؛ به گونه ای که ارتکاب جرم برای بزهکار سخت تر میشود، یا فرصت ارتکاب جرم از وی گرفته می شود و یا خطر شناسایی و دستگیری وی را افزایش میدهد. این اقدامات مقدم بر وقوع جرم است؛ بنابراین پیشینی نیز نامیده میشود. این اقدامات ممکن است ناظر به وظایف و تکالیف نهادهای پلیسی باشد. این نوع از پیشگیری وضعی، پیشگیری انتظامی یا پلیسی نامیده می شود (مانند حضور پلیس در جامعه از طریق گشتهای سیار، پاسگاه ها، کلانتری ها و نظایر آن ها، استفاده از تجهیزات فنی نظیر دوربین های مداربسته در اماکن عمومی، انگشت نگاری اجباری در فرودگاه ها و ترمینالهای مسافربری و ایجاد پست های ایست و بازرسی سیار در گلوگاه ها) گونه دیگر آن ناظر به اقدامات دولت و شهرداریها در طراحی و معماری شهری است. نحوه خیابان کشی ها، روشنایی، معماری ساختمانهای مسکونی و غیرمسکونی و ... میتواند بر کاهش یا افزایش جرم تاثیرگذار باشد.

کلمات کلیدی:

پیشگیری وضعی، پیشگیری پلیسی، طراحی محیطی، بزه دیده، بزهکار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1457921>

